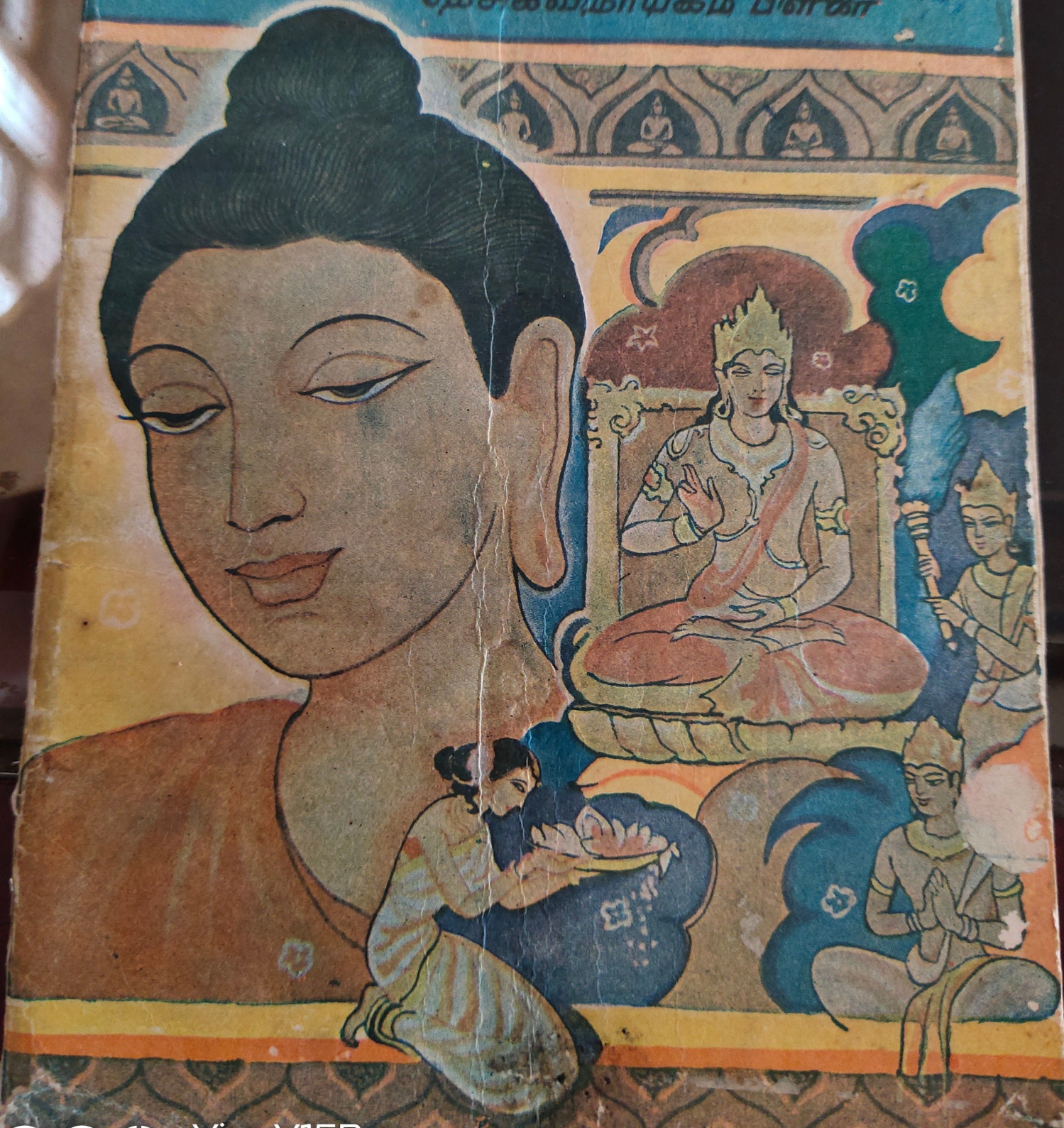

ஆசியுஜோதி

தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

(3) கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை (1876 - 1954) கவிமணியின் பாடல்கள் மலரும் மாலையும் என்னும் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. தமிழ், மலையாளம் ஆங்கிலம் என மும்மொழிப் புலமை வாய்ந்தவர். தமிழ்க்கவிதை, கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி, சமுதாய சீர்திருத்தம், பெண் விடுதலை, நூற்பதிப்பு ஆகிய தளங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர். நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம், குழந்தைச் செல்வம், கீர்த்தனைகள் முதலானவையும் இவரது படைப்புக்கள்.

உள்ளத்து உள்ளது கவிதை - இன்ப

உருவெடுப்பது கவிதை

தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை

தெளிந்து உரைப்பது கவிதை

என்று கவிதைக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.

எட்வின் ஆர்னால்டு எழுதிய Lights of Asia என்பதனை ஆசியஜோதி என்னும் பெயரில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். உமர்கய்யாமின் பாரசீகக் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த பிட்டுஜொரால்டு என்பவரின் கவிதைகளின் வழி தமிழில் அதனை உமர்கய்யாம் பாடல்கள் என்னும் பெயரில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் 24-12-1940 -இல் கவிமணி என்னும் பட்டத்தைக் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. இவர்,

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல

மாதவம் செய்திட வேண்டும் அம்மா

என்னும் பாடலின் மூலம் பெண்ணின் பெருமை பேசுகிறார்.

புத்தர் அவதாரம்
அருள் உரிமை
காதல் பிறந்த கதை
சித்தார்த்தன் கேட்ட தேவகீதம்
சித்தார்த்தன் துறவு
புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்
கருணைக் கடல்
புத்தரும் சுஜாதையும்
புத்தரும் மகனிழந்த தாயும்

“ஆசிய ஜோதி” என்னும் இக் காவிய நூல், உலகிற்கு வழிகாட்டியாகத் தோன்றிய புத்தர் பெருமானுடைய சரித்திரத்தை வெளியிடுகிறது. புத்தர் பெருமான் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நமது பாரத நாட்டில் தோன்றினார்.

பூரண ஞானம் பொலிந்தநன் னாடு
புத்தர் பிரானருள் பொங்கிய நாடு
பாரத நாடு பழம்பெரும் நாடே

என்று பாடினாரி பாரதியாரி.

புத்தருடைய தியாகமும், அவர் போதித்த அறிவுரைகளும் வெளிநாட்டறிஞர்கள் பலரின் மனத்தைக் கவர்ந்தன. யுவாங்குவாங் முதலிய சீன அறிஞர்கள் புத்தர் பிறந்த புண்ணிய பூமியைத் தரிசிக்க விரும்பி இங்கு வந்தார்கள்; புத்தருடைய போதனைகளைக் கற்றுத் திரும்பினார்கள். பாரத நாட்டிலிருந்து புத்தமதப் பிரசாரகர்களும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பிரசாரம் செய்தார்கள். இவற்றின் பயனாய், புத்தருடைய பெருமை சீனா, ஜப்பான், பர்மா, சயாம், இலங்கை முதலிய வெளிநாடுகள் வரை சென்று பரவியுள்ளது. இன்றைய உலகிலே பௌத்த சமயத்தைப் பின்பற்றும் மக்கள் அறுபது கோடிக்கு மேல் உள்ளார்கள்.

நமது பழந்தமிழ் நூல்களில் புத்தரைப் பற்றியும், பௌத்த சமயத்தைப் பற்றியும் பல குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. எனினும், அவற்றைக்கொண்டு நாம் புத்தர் பெருமானுடைய சரிதத்தை முற்றும் அறிந்து கொள்ள

இயலாது. இக்குறையைக் கவிமணியவர்களின் “ஆசிய ஜோதி” இப்பொழுது போக்கிவிட்டது.

ஆங்கில மொழியில் எட்வின் அர்னால்டு என்பவர் ஆசிய ஜோதி (Light of Asia) என்னும் பெயரில் கவிதை நூல் ஒன்று வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த நூலைத் தழுவித் தமிழ் மணம் கமழக் கவிமணியவர்கள் பழகு தமிழில் பாடியளித்திருக்கிறார்கள்.

அரசவைக் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையவர்களுடைய கவிதைகளில் ஈடுபட்ட பொழுது, அவர்களது மனத்தை முற்றும் கவர்ந்தது ஆசிய ஜோதி.

தேசிக விநாயகத்தின் கவிப்பெருமை
தினமும் கேட்பதுஎன் செவிப்பெருமை
ஆசிய ஜோதியெனும் புத்தர் போதம்
அழகு தமிழில் சொன்னான் அதுபோதும்

என்பது கவிஞரது வாக்கு. ரசிகமணி டி கே. சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள், கவிமணி அவர்களை அறிவதற்குத் தம்மை முதன்முதல் தூண்டியது ‘கருணைக் கடல்’ என்ற ஆசிய ஜோதிப்பாடல் என்று, தமது ‘இதய ஒலி’யில் வெளியிடுகிறார். இங்ஙனமாகப் பலரும் கவிமணியவர்களின் கவிதையாற்றலை உணருமாறு, அவர்கள்தம் பெருமையைத் தமிழுலகில் பரப்பியவை, ‘கருணைக் கடல்’ முதலிய ஆசிய ஜோதிப் பாடல்கள்.

ஆசிய ஜோதிப் பாடல்களைக் குறித்துப் பேராசிரியர் திரு. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள், தமது ‘தமிழின் மறுமலர்ச்சி’ என்ற நூலில், பின்வருமாறு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

“புத்தர் பிரானது சரித்திரப் பகுதிகளிற் சிலவற்றை அதியற்புதமான தமிழில் பாடியுள்ளார். இப்பகுதிகளை

நாம் படித்து நோக்கினால், கவிமணி எவ்வளவு அழகாக
இச்சரிதத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது தெரியும். ஆசிரிய
ரது ஆழ்ந்த உணர்ச்சியும், தமிழின் குழைவும், கவிதையின்
அருமைப்பாடும் படிப்போரது உள்ளத்தைக் கனிவிப்பன...

“பல உயர்ந்த செய்யுட்கள் ஆங்கிலத்திலிருக்க, இப்
பாடற் பகுதிகளை மொழிபெயர்க்கத் தெரிந்து எடுத்துக்
கொள்வானேன்? புத்த பகவானது அருட்பாங்கிலே
கவிமணி ஈடுபட்டதே காரணம். தாமும் அவ் அருட்கொள்
கையை மேற்கொண்டவர் என்பதும் காரணம். அன்றியும்,
இப்பாடல் பெயரளவில்தான் மொழிபெயர்ப்பு. இவற்றை
ஒரு நூதன சிருஷ்டி என்றே நாம் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“உண்மையான தமிழ் மரபுணர்ச்சி வேண்டுமாயின்,
'கருணைக் கடல்' முதலிய பாடற் பகுதிகளைக் கற்க
வேண்டும். வருங்காலத்துக்குரிய தமிழ் வேண்டுமாயின்,
இவற்றையே கற்க வேண்டும். மிகப் பூர்வ காலத்துள்ள
இயற்கைத் தமிழின் இனிமை காண வேண்டுமாயின், இப்
பகுதிகளையே மீண்டும் மீண்டும் கற்க வேண்டும். அமரீந்த,
இனிய, மனோரம்மியமான தமிழ் மணம் வேண்டுமாயின்,
கவிமணியினது இப்பாடற் பகுதிகளிலே இனிது நுகர

1. புத்தர் அவதாரம்

இறைவன் தேவர் சபையில் தெரிவித்தல்

“வையகத்தில் உயிர்கள்மிக வாடக் கண்டேன்;
வழியறியாது அவைமயங்கி வருந்தக் கண்டேன்;
மெய்யிது என்று உய்யுநெறி காட்டி நன்மை
விளைவிப்பாரீ எவரையுமே கண்ணிற் காணேன்.

எண்ணரிய சென்மங்கள் எடுத்து முன்னம்
எவ்வுடம்பின் எவ்வுயிர்க்கும் இடர்க ளைந்தேன்;
மண்ணுலகம் ஈடேற இன்னும் ஓரீகால்
மனித உடல் தாங்கமனத்து ஆசை கொண்டேன்.

இப்பிறப்பை யல்லாது பிறப்பு வேறிங்கு
எனக்குமிலை; என்னைவழி பட்டு வாழும்
ஒப்பரிய அடியவர்கள் எவர்க்கும் இல்லை;
உண்மைஈது எந்நாளும் உண்மை யாமால்.

வானெழுந்து வளரீஇமய மலையின் தென்பால்
வாழும்உயர் சாக்கியரீதம் மன்ன னுக்கு
யானுமொரு மகனாகச் செல்வேன்” என்றான்.

இமையவரை நோக்கிஅருள் இறைவன் மாதோ!
2021.02.12 08:29

2. அருள் உரிமை

தேவதத்தன் அன்னப்புள்ளை எய்தல்

உலகம் முழுதும் ஒருகுடை யின்கீழ்
ஆளும் அண்ணல் அரண்மனை யருகில்
மலர்ந்த மலர்கள் மணமிக வீசப்
பொறிவண்டு ஆடும் பூம்பொழில் மீது,
வடதிசை இமய மாமலை அமர்ந்த

வாழிடம் நோக்கி, வளரும் அன்பால்
உருகிய உள்ளம் ஒழுகிய தென்னப்
பாடியே அன்னப் பறவைகள், வான
வீதி வழியே விரைந்து சென்றன.
செல்வது கண்டு, தேவ தத்தன்—

அரசிளங் குமரற்கு அண்டிய உறவினன்—
வில்லினை வளைத்து வெய்யதோர் பாணம்
எய்து நின்றனன்! எய்தஅப் பாணம்
முதனிமுத லாகமுன்னரிச் சென்ற
அன்னப் பறவையின் அகன்கிறை யதனில்

படவே; ரத்தம் பாயப் பறவையும்

தாரிந்து தருண்டு தரையில் விழுந்தது.

4. சித்தார்த்தன் கேட்ட தேவ கீதம்

[ஒரு நாள் சித்தார்த்தன் யசோதரையின் அந்தப்புரத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான். அழகிய வீணையொன்று ஒரு புறத்தில் இருக்கிறது. காற்று வீசும்பொழுது அந்த வீணையிலிருந்து ஒலி உண்டாகிறது. அந்த ஒலியில் கலந்திருக்கும் தேவ கீதம் சித்தார்த்தனுடைய செவிக்கு மட்டும் கேட்கிறது. தேவகீதத்தில் பொதிந்துள்ள விஷயத்தைப் பின்வரும் பாடலில் காணலாம்.]

தேடும் இடங்களெல்லாம்—ஓய்வு

தேடியும் காணாமல்

ஓடிஓடி அலையும்—காற்றின்

ஒலியே நாங்கள், ஐயா!

1

ஆன்ற புவிவாழ்வும்—எண்ணில்

அற்ப வாழ்வேயாம்;

தோன்றும் ஒருமூச்சாம்—புயலாம்

சூறா வளியேயாம்.

2

இந்த உயிர்களெல்லாம்—பிறக்கும்

இடமும் எவ்விடமோ?

இந்த உயிர்களெல்லாம்—மீள

ஏகும் இடம் எதுவோ?

3

எங்கிருந்து வந்தோம்?—நாங்கள்

எதனுக் காகவந்தோம்?

இங்கிவ் உண்மையெலாம்—அறிவார்

எவரு மேயுண்டோ?

4

5. சித்தார்த்தன் துறவு

[பள்ளியறையில் யசோதரை கனாக் கண்டு
“காலம் வந்தது” என்று வாய் புலம்புகிறாள்.
சித்தார்த்தன் அதைக் கேட்டு வெளியிலிறங்கி,
வானின் நட்சத்திரங்களைப் பார்க்கிறான். உரிய
காலம் வந்தது என்றறிந்ததும் துறவு பூணத்
துணிகிறான்.]

பள்ளி யறையில் பஞ்சணை மீதில்
அங்கயற் கண்ணி யசோதரை அயர்ந்து
கண்வளர் வேளைஓர் கனவு கண்டு,
‘வந்தது காலம் வந்தது’ எனவே
மயங்கிப் புலம்பினள்; வார்த்தை கேட்டு,
விரைவில் எழுந்து வெளியில் இறங்கி,
மன்னர் குமரன் வாணை நோக்கினன்.
சந்திரன் கடகம் தங்கி யிருந்தனன்.
வானில்,

மற்றைக் கோள்களும் மற்றைய நிலைகளில்
ஒத்து நின்றுஅங்கு உரிய காலம்
உதித்த தென்ன உணர்த்தின; அவைஎலாம்
அருள்வடி வாகிய அண்ணலை நோக்கி,
“இரவும் இதுவே, இரவும் இதுவே;
பெருமை பெறும்வழி பேணுகின் றனையோ?

நன்மை தரும்வழி நாடுகின் றனையோ?
மணிமுடி தாங்கி மன்னர் மன்னனாய்
நீள்நிலம் புரக்க நினைக்கின் றனையோ?
உலகி லுள்ள உயிரெலாம் உய்ய

நாடும் இழந்து நகரும் இழந்து
வீடும் குடியும் விட்டவ னாகி
தன்னந் தனியே தரணியின் மீதுஓர்

6. புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்

[அரண்மனையிலிருந்து வெளிப்பட்டுச் சென்ற புத்தர் வழி நடந்த களைப்பால் சோர்ந்து கிடந்தார். அவரைக் கண்ட ஓர் இடைச் சிறுவன், தான் தாழ்ந்த குலத்தினனாதல் பற்றி, தன் கலயத்தில் பால் கறந்து அவருக்குக் கொடுக்கத் தயங்கினான். பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வுகள் பாராட்டலாகாது என்று புத்தர் அவனுக்குப் போதித்த வரலாறு இதனுள் கூறப்படுகிறது.]

புத்தர் மயங்கி வீழ்தல்

புண்ணிய மூர்த்தி புத்தமா முனிவன்
உண்மையை உணர்ந்து இவ் வுலகினில் என்றும்
ஆழியா இன்பம் அடையும் அவாவினால்
மன்னர் வாழ்வையும் மறுத்தவ னாகித்
தந்தையை மறந்து தனயனைத் துறந்து

(5)

மங்கையசோதரை மதிமுகம் நீத்து
நள்ளிர வதனில் நன்னகர் நீங்கி,
உண்ணும் உணவும் உறக்கமும் இன்றி
இரவும் பகலும் இடைவிடாது எங்கும்
நடந்து மெலிந்து நலிவுற்று ஒருநாள்

(10)

வேனில் வெயிலில் வெந்தெரி காணலில்
கைகால் தளர்ந்து கண்களும் மூடி
மூச்சும் அடங்கி முகமும் வெளிறி
உயிரும் உடம்பில் ஊசலாட
விஞ்சிய மயக்கால் வீழ்ந்து கிடந்தனன்.

(15)

9. புத்தரும் மகனிழந்த தாயும்

[சிறிது காலஞ் செல்ல, சுஜாதையின் மகவு இறந்து விடுகிறது. அப்போது புத்தர் அவ்வூர் வர, அவள் தன் மகவை உயிர்ப்பிக்குமாறு அவரை வேண்டுகிறாள். அவர் அவளுக்கு அறிவுரை கூறி, 'பிறப்புளதேல் இறப்புமுண்டு' என்பதைப் போதித்த வரலாறு இதனுள் கூறப்படுகிறது.]

மண்ணில் வாழ்வுறும் மக்கள் மடிவது
திண்ண மென்றுளந் தேறத் தெளிவுரை
அண்ணல் அன்றோர் அணங்கினுக் கோதிய
புண்ணி யம்பெறு காதை புகலுவாம்.

1

வேறு

முடமான இளமறியை முதுகில் ஏந்தி
மூவுலகும் கருணையினால் வென்ற வீரன்
திடமாகப் பல உயிரும் அளிக்குஞ் சோனைத்
தெய்வநதிக் கரைவந்து சேர்ந்த போது—

2

மகனிழந்த தாய் புத்தரைக் காணுதல்

வேறு

மானைப் பழித்த விழியுடையாள்—ஒரு
மாமயில் போலும் நடையுடையாள்;
தேனைப் பழித்த மொழியுடையாள்—பெண்ணின்
தெய்வ மெனத்தகும் சீருடையாள்.

3

ஆறாகக் கண்ணீர் வடித்துநின்றாள்—கையில்
ஆண்மக வென்றையும் ஏந்திநின்றாள்;
தேறாத உள்ளமும் தேற்றுவிக்கும்—ஞான
தேசிகன் சேவடி போற்றி நின்றாள்.

4